

ODLUKA

VRHOVNOGA SUDA

izrečena u Stockholmu 10. lipnja 2009.

Predmet br.

T 3126-07

PODNOŠITELJI ŽALBE

1. Björn Heine

Östra Sund, Tittut

671 91 Arvika

2. Irene Heine

Östra Sund, Tittut

671 91 Arvika

Zastupnik za 1. i 2.: odvjetnik Lennart Jemtelius

Advokatfirman Jemtelius AB

Fagerstagatan 3

653 49 Karlstad

Zastupnik za 1. i 2.: odvjetnik Mats Hellman

Box 238

651 06 Karlstad

3. Bertil Renström

Skasås Ekbacken

671 95 Klässbol

Dok. Id 37285

HÖGSTA DOMSTOLEN
[Vrhovni sud]
Riddarhustorget 8

Poštanska adresa
Box 2066
103 12 Stockholm

Telefon 08-561 666 00
Telefaks 08-561 666 86
E-pošta: hogsta.domstolen@dom.se
www.hogstadamstolen.se

Uredovno vrijeme
08:45-12:00
13:15-15:00

SUPROTNA STRANKA

Općina Arvika
671 81 Arvika

Zastupnik: odvjetnik Mårten Bengtsson i pravnik Nils Rasmusson
Odvjetnički ured Åberg & Co AB
Box 16295
103 25 Stockholm

PREDMET

Dopuštenje za nasipavanje zaljeva Kyrkviken u općini Arvika.

RJEŠENJE NA KOJE JE PODNESENA ŽALBA

Prizivni sud [Svea hovrätt], presuda Višega okolišnog suda od 26. lipnja 2007 u predmetu M 7103-06.

Presuda Višega okolišnog suda

vidi Prilog

ZAKLJUČAK VRHOVNOG SUDA

Vrhovni sud objavljuje da opis utjecaja na okoliš¹ koji je sastavni dio zahtjeva za dopuštanjem koji je podnijela općina Arvika, nije prihvatljiv s obzirom na pravila iz poglavlja 6. članka 7. drugog stavka 4 Zakona o okolišu, te da sudsko razmatranje zahtjeva time predstavlja proceduralnu pogrešku koja bi za posljedicu trebala imati to da se njihova odluka ukine.

¹ Riječ *miljökonsekvensbeskrivning* u tekstu sam preveo sukladno njezinu značenju na švedskom jeziku, no na hrvatskom je uvriježena sintagma “studija utjecaja na okoliš” i ona se, koliko je meni poznato, može i tako čitati, op. prev.

Vrhovni sud izdaje dopuštenje za razmatranje ovoga predmeta² [pred Vrhovnim sudom]³ u ostalim [pitanjima].

Vrhovni sud ukida presudu Višega okolišnog suda, kao i dio presude okolišnog suda s iznimkom dijela koji se odnosi na pristojbu za razmatranje, sudske troškove i otpis (točke 12-14) te odbacuje zahtjev za dopuštanjem koji je podnijela općina Arvika.

Općina Arvika isplatit će Björnu Heineu i Irene Heine naknadu za sudske troškove nastale djelomice pri Višem okolišnom sudu u iznosu od sto tisuća četiristo deset (100.410) kruna koji se odnose na zastupničku naknadu s kamatom sukladno članku 6. Zakona o kamati od 26. lipnja 2007., djelomice pri Vrhovnom sudu u iznosu od sto sedamdeset sedam tisuća (177.000) kruna koji se odnose na zastupničku naknadu s kamatom sukladno članku 6. Zakona o kamati od dana donošenja odluke od strane Vrhovnog suda pa do isplate.

ZAHTJEVI PRED VRHOVNIM SUDOM I OSTALO

Björn i Irene Heine koji su se usprotivili izgradnji nasipa s odabranim tipom glavne brane zatražili su da se predmet vrati okolišnom sudu te da se postupak ponovi.

Bertil Renström je, može se smatrati, zatražila oduzimanje dopuštenja.

Općina Arvika usprotivila se promjeni.

Björn i Irene Heine zatražili su naknadu za sudske troškove nastale na Višem okolišnom sudu i Vrhovnom sudu.

² Napomena prevoditelja: dopuštenje za razmatranje (šv. *prövningstillstånd*) je dopuštenje koje Vrhovni sud mora izdati kao bi se pred njim razmotrila presuda nekoga drugog suda. Načelno se dopuštenje za razmatranje pred Vrhovnim sudom izdaje samo ukoliko presuda može imati značaj pravnog presedana, to jest pružiti smjernice glede toga kako presuditi u drugim sličnim predmetima. (vidi <https://lagen.nu/begrepp/Prövningstillstånd>). Sve što je u ovom prijevodu pisano u fusnoti napomena je prevoditelja.

³ Tekst u uglatim zagradama dodao je prevoditelj radi pojašnjenja teksta koji je u izvorniku prema prevoditeljevoj procjeni nedorečen ili pisan takvim stilom/sintaksom da je pojašnjenje korisno, op. prev.

Vrhovni je sud izdao dopuštenje za razmatranje [pred Vrhovnim sudom] glede toga je li opis utjecaja na okoliš koji je sadržan u zahtjevu za dopuštenje koji je podnijela općina prihvatljiv s obzirom na pravila iz poglavlja 6. članka 7. drugog stavka 4 Zakona o okolišu te, ako je odgovor na to pitanje negativan, predstavlja li to proceduralnu pogrešku na temelju koje bi odluku sudova trebalo odbaciti. Pitanje dopuštenja za razmatranje [pred Vrhovnim sudom] glede predmeta u ostalome stavljeno je u mirovanje.

OBRAZLOŽENJE

Općina Arvika je zbog poplava koje su se zbile prijašnjih godina zatražila dopuštenje za podizanjem *inter alia* zaštitne barijere u obliku zaštitne brane i dva zaštitna nasipa u [tjesnacu] i do tjesnaca između zaljeva Kyrkviken i Glafsforden. Arvika se nalazi na sjevernoj obali zaljeva Kyrkviken.

Zahtjev za dopuštanjem upućen vodnom gospodarstvu mora sadržavati opis utjecaja na okoliš (poglavlje 6. članak 1. Zakona o okolišu). Glavno pitanje na Vrhovnom sudu je ispunjava li opis utjecaja na okoliš iz zahtjeva koji je podnijela općina, zahtjeve propisane Zakonom o okolišu glede pitanja o prikazu alternativnih konstrukcija zaštitnog objekta na koji se taj zahtjev odnosi.

Opis utjecaja na okoliš i prikaz alternativa

Sukladno poglavlju 6. članku 7. prvom stavku Zakona o okolišu, opis utjecaja na okoliš, u onom opsegu u kojem je to nužno s obzirom na vrstu i opseg djelatnosti ili mjere, treba sadržavati one podatke koji su potrebni kako bi dotični opis ispunio svoju svrhu. Ta je svrha identifikacija i opis izravnih i neizravnih učinaka koje planirana djelatnost ili mjera može izazvati dijelom po ljude, životinje, bilje, tlo, vodu, zrak, klimu, krajolik i kulturni okoliš, dijelom na upravljanje tlom, vodom i općenito fizičkim okolišem, a dijelom

na upravljanje materijalima, sirovinama i energijom. Nadalje je svrha omogućiti kumulativnu procjenu tih učinaka na zdravlje ljudi i na okoliš (vidi poglavlje 6. članak 3. istoga zakona).

Ukoliko se za djelatnost ili mjeru – kao u ovom slučaju – može pretpostaviti da će bitno utjecati na okoliš, opis utjecaja na okoliš uvijek mora sadržavati prikaz alternativnih lokacija, ako su one moguće, te alternativne konstrukcije uz, dijelom objašnjenje zbog čega je odabrana neka određena alternativa, a dijelom opis posljedica ukoliko se dotična djelatnost ili mjera ne poduzme (poglavlje 6. članak 7. drugi stavak 4 Zakona o okolišu). Djelomice slična pravila nalaze se unutar zakonodavstva zajednice,⁴ kada se pretpostavlja da će neki projekt bitno utjecati na okoliš. Stoga će poduzetnik pod podrobnije navedenim preduvjetima dostaviti *inter alia* pregledan prikaz glavnih alternativa koje je poduzetnik razmatrao i najvažnije razloge za odabrano rješenje uzimajući u obzir utjecaje na okoliš (vidi članak 5. u Direktivi Vijeća 85/337/EEZ od 27. lipnja 1985. o procjeni učinaka određenih javnih i privatnih projekata na okoliš u terminološkom izričaju prema Direktivi 97/11/EZ od 3. ožujka 1997.).

Podnositelji žalbe su se prije svega usredotočili na reperkusije koje će zaštitna barijera a osobito glavna brana sa svojim izgledom imati na izgled krajolika i kulturni okoliš. Oni su *inter alia* naveli da opis utjecaja na okoliš ne sadrži nikakve alternative općinskom zahtjevu za [izgradnju] glavne brane od betona i za nasipavanje, te da prijedlog podnositelja žalbe o drugim rješenjima nije doveo ni do nikakve dopune toga opisa nego je na njega općina odgovorila usmeno tijekom ročišta pred okolišnim sudom i Višim okolišnim sudom.

⁴ Ovdje se najvjerojatnije referira na Europsku zajednicu tj. pravnu stečevinu EU, op. prev.

Općina je navela da je tijekom čitavog razdoblja ispitivanja i vođenja pripremnih radova koji su prethodili [podnošenju] zahtjeva okolišnom sudu, postojala ambicija da se udovolji željama o konstrukciji i prilagodbi, ali da alternative odabranoj konstrukciji zapravo nema. Sukladno shvaćanju općine, prijedlozi podnositelja žalbe su razmotreni a nakon ispitivanja ili dopunjavanja tijekom postupanja u dotičnom predmetu zaključeno je da su oni lošiji ili nedovoljni.

Opis utjecaja na okoliš dio je dokumentacije na temelju koje se razmatra zahtjev za dopuštenjem. Opisu utjecaja na okoliš prethodi dogovaranje između izvođača radova, tijela uprave i pojedinca⁵ (poglavlje 6. članak 4. Zakona o okolišu). Dogovor predstavlja dio rada na opisu utjecaja na okoliš, a različite zainteresirane strane putem iznošenja svojih stavova trebaju imati mogućnost utjecati na sadržaj toga opisa i konstrukciju (prijedl.⁶ 1997/98:45 dio 1 str. 286 i dalje). Dogovaranje se provodi u dovoljno ranoj fazi da i temeljitije promjene projekta budu praktično izvedive.

Kroz opis utjecaja na okoliš obavlja se javni prikaz utjecaja koji planirani radovi mogu imati na okoliš (a. prop.⁷ dio 1 str. 293). Stoga treba biti objavljeno kad se u nekom predmetu ili slučaju sastavi opis utjecaja na okoliš, a taj opis treba biti dostupan javnosti, koja će imati mogućnost izjasniti se prije nego što se predmet ili slučaj razmotri (poglavlje 6. članak 8. Zakona o okolišu, usp. članak 6.2 u Direktivi EZ-a iz 1985. u terminološkom izričaju iz 1997. godine).

⁵ Ovdje se vjerojatno želi reći “građani”, op. prev.

⁶ Švedska kratica *prop.* najvjerojatnije se odnosi na riječ *proposition* koja u ovom kontekstu može značiti “prijedlog” kao i “prijedlog zakona”, op. prev.

⁷ Nepoznata kratica (vidi i fusnotu 4), op. prev.

Glede sadržaja opisa utjecaja na okoliš zahtjev za prikazom alternative izravno je iskazan u tekstu zakona, za one slučajeve u kojima se može pretpostaviti da će djelatnost ili mjera bitno utjecati na okoliš. No nije navedeno pobliže što sadrži zakonski zahtjev. U obrazloženju se podsjeća na pravila zakonodavstva zajednice i na ono što je ondje navedeno o preglednom prikazu. Zakonodavac je pak zahtjev o prikazu alternative označio temeljnim te naglasio da se ne samo alternativne konstrukcije nego – kad je to prikladno – također i alternativne lokacije moraju navesti kako bi opis utjecaja na okoliš ispunio svoju svrhu (a. prop. dio 1 str. 290 i dio 2. str. 63).

Opis utjecaja na okoliš mora se prilagoditi zahtjevima u određenom pojedinačnom slučaju. Podnositelj zahtjeva nije dužan razmatrati alternative koje se doimaju nerealističnima, te je važno da se dokumentacija na temelju koje se donosi odluka ne opterećuje manje bitnim podacima (usp. prijedl. 1990/91:90 str. 187 i prijedl. 2004/05:129 str. 92).

Zahtjev za prikazom alternativa sukladno poglavlju 6. članku 7. drugom stavku 4 mora se promatrati u kontekstu općih pravila obzirnosti iz poglavlja 2. Zakona o okolišu. Podnositelj zahtjeva dokazuje da su ispunjeni kriteriji navedeni u tom poglavlju (članak 1.). To se *inter alia* odnosi na obvezu da se poduzmu mjere opreza sukladno članku 3., a za djelatnost ili mjeru kojom se potražuje područje tla ili vode sukladno članku 6. (ranije članku 4.) treba odabrati lokaciju koja je prikladna uzimajući u obzir to da se svrha postigne uz najmanje narušavanje i smetnje po zdravlje ljudi i po okoliš (usp. prijedl. 1997/98:45 dio 2. str. 63).

Potrebno je da se prikaz može dodati [dokumentaciji] na temelju koje se vrši procjena zahtjeva sukladno poglavlju 2. Opis utjecaja na okoliš treba *inter alia* pridonijeti na način da određeni radovi, ukoliko se realiziraju, izazovu što je manje moguće negativnog utjecaja na okoliš (vidi dio 2 str. 56).

Nadalje postoji veza s ranijim dogovorom tako što podnositelj zahtjeva može imati razlog da u opisu utjecaja na okoliš razmotri realistične alternative do kojih se dođe tijekom dogovora. Time se pak ne kaže da podnositelj zahtjeva svoj prikaz mora ograničiti [samo] na takve alternative; u konačnici je podnositelj zahtjeva taj koji odgovara za to da opis [utjecaja na okoliš] sadrži sve potrebne podatke. Tada je važno da podnositelj zahtjeva ne bude nesklon razmatranju rješenja koja predstavljaju alternativu njegovu vlastitom prijedlogu, te da se materijal oblikuje⁸ tako da drugi zainteresirani a u konačnici i nadležni sud, dobiju kvalitetnu podlogu za donošenje vlastite prosudbe.

Na temelju navedenoga minimalni kriterij mora biti to da podnositelj zahtjeva u opisu utjecaja na okoliš prikaže različite mogućnosti i obrazloži zbog čega neka određena alternativa nije podrobnije razmotrena ili navede na temelju čega je podnositelj zahtjeva zaključio da ne postoje nikakve alternative.

Preispitivanje nekog opisa utjecaja na okoliš

Sud koji preispituje određeni zahtjev za dopuštenjem presuđuje ispunjava li opis utjecaja na okoliš postavljene kriterije (poglavlje 6. članak 9. Zakona o okolišu). To se može ostvariti putem posebne odluke ali također i pri donošenju presude u predmetu ili slučaju. Bez obzira na to kad je donesena odluka, mora se raditi o posebnoj i nepristranoj prosudbi (a. prop. dio 1 str. 295).

⁸ Vjerojatni smisao je "...da se *dokumentacija sastavi...*", op. prev.

Kod sastavljanja Zakona o okolišu velika je važnost posvećena tome da se nedostaci iz nekog opisa utjecaja na okoliš razjasne u uvodnoj fazi obrade predmeta. Može se reći da je to prvenstveno izraženo u činjenici da opis treba biti sastavni dio zahtjeva te da prihvatljiv opis predstavlja preduvjet [za provođenje] postupka (poglavlje 22. članak 1. i 2. Zakona o okolišu). Ukoliko je opis utjecaja na okoliš nepotpun, okolišni sud nalaže podnositelju zahtjeva da unutar određenog vremena ukloni nedostatke. Ukoliko se ne postupi po tom nalogu zahtjev se, ako su nedostaci značajni, može odbaciti.

Pitanja procesnih zaprjeka mogu se dakako riješiti kasnije, tijekom vođenja postupka, no uobičajeni je način to da bi se takva vrsta stava trebala zauzeti već u ranoj fazi. U zakonskom obrazloženju također se osobito ukazuje na odgovornost tijela uprave koje donosi odluku da se slučajevi istraže na zadovoljavajući način te na ovlast i obvezu da se zatraže nužne dopune dokumentacije na temelju koje se donosi odluka, koju ima okolišni sud (a. prop. dio 1. str. 287, 290 i 294 te dio 2. str. 65).

Sukladno gore navedenome, pitanja utjecaja radova ili mjera na okoliš sačinjavaju dio dokumentacije na temelju koje se donosi odluka tijekom čitavoga postupka koji prethodi zauzimanju stava o pitanju [izdavanja] dopuštenja (a. prop. dio 1. str. 282 i 287). Očito je da doprinos uvida i utjecaja koji opis utjecaja na okoliš kao i njegovo objavljivanje trebaju imati može biti izgubljen ukoliko se značajnije dopune ostvare u nekoj kasnijoj fazi. Ukoliko, primjerice, podnositelj zahtjeva dostavi značajne podatke tek na ročištu pri okolišnom sudu, prostor za pripremu stranke koje se predmet tiče kao i drugih zainteresiranih, te njihova mogućnost utjecaja, značajno se smanjuje.

Osim toga, dopunjavanje u nekoj kasnijoj fazi [postupka] izgledno smanjuje učinkovitost razmatranja [izdavanja] dopuštenja te dovodi do otezanja postupka.

Rečeno, međutim, ne sprječava da se određene dopune podnesu i tijekom kasnijih faza postupka. Prijedlog istrage o tome da se neki opis utjecaja na okoliš odobri kao temelj za donošenje odluke u sklopu javnog priopćenja zakonodavac je izrijeком odbacio; dodajmo da bi se dopuna zahtjeva uvijek trebala tražiti u ranoj fazi postupka (prijedl. 2004/05:129 str. 57, usp. SOU⁹ 2003:124 str. 141 i dalje). Dopune mogu postati aktualne ukoliko tijela uprave, stranka koje se predmet tiče ili drugi zainteresirani iznesu svoja gledišta za koje se od podnositelja zahtjeva ne može tražiti da budu razmotrene u njegovoj istrazi već od početka, ali su ipak takve prirode da bi ih se trebalo razmotriti. Podnositelj zahtjeva treba odgovoriti na takva gledišta tijekom trajanja postupka, iznimno na ročištu (usp. poglavlje 22. članak 21. Zakona o okolišu). Općenito mora postojati određeni prostor za dopune i ispravke sa svrhom dostizanja praktičnog postupovnog reda na sudu.

No važno je uspostaviti granicu između, s jedne strane onoga što se može razjasniti putem korespondencije ili na ročištu, i s druge strane onoga što zahtijeva korektniju dopunu opisa utjecaja na okoliš ili neke druge istrage. Također se mora procijeniti predstavljaju li nedostaci procesnu zaprjeku ili su materijalne prirode. Ukoliko je opis utjecaja na okoliš prožet tako bitnim nedostacima da ne može predstavljati temelj za zauzimanje stava glede utjecaja radova ili mjera na okoliš, to se ponajprije može protumačiti kao procesna zaprjeka. Ukoliko je takvo preispitivanje doduše moguće, ali je opis ipak manjkav, na to se pak može gledati kao na pitanje materijalne održivosti [podnesenog] zahtjeva.

⁹ Nepoznata pokrata, op. prev.

Nedostatci u tom slučaju padaju pod [odgovornost] podnositelja zahtjeva, primjerice ukoliko pravila obzirnosti iz poglavlja 2. nisu ispunjena, a to u konačnici za posljedicu može imati odbacivanje zahtjeva za dopuštenjem (usp. prijedl. 1997/98:45 dio 2. str. 63).

Polazna točka, dakle, treba biti to da okolišni sud već u uvodnoj fazi predmeta procijeni je li opis utjecaja na okoliš potrebno dopuniti, te da nakon eventualnih dopuna razmotri postoje li i dalje kakvi značajni nedostatci. Procjena koja se može napraviti u toj fazi vjerojatno treba biti usredotočena na opće zahtjeve sadržane u Zakonu o okolišu, na ono što se može pretpostaviti da će biti nužno u dotičnom predmetu kod tako rane procjene, te na to koja su pozornosti vrijedna mišljenja iznijeta tijekom dogovaranja. Također, ukoliko se u nekoj kasnijoj fazi ispostave bitni nedostatci u opisu utjecaja na okoliš, sud mora razmotriti je li moguće nastaviti s postupkom ili je pak došlo do proceduralne zapreke.

Rjeđe, trebalo bi biti moguće da se tijekom nastavljenog postupka isprave bitni inicijalni nedostatci u opisu. Na primjer, često se može smatrati da to vrijedi ukoliko opisu potpuno ili u bitnim dijelovima nedostaje alternativa ili drugi takvi podatci koji sukladno poglavlju 6. članku 7. drugom stavku Zakona o okolišu uvijek moraju biti sadržani u opisu, kad se pretpostavlja da će radovi ili mjere bitno utjecati na okoliš. Načelo je da su kasnije dopune predviđene samo za one slučajeve koje tek u tom danom trenutku aktualiziraju drugi zainteresirani ili one koji se iz drugih razloga ranije opravdano nisu činili relevantnima. Isto vrijedi i za okolnosti koje su manje bitne ili su povezane s novim spoznajama.

Opis utjecaja na okoliš koji je podnijela općina Arvika

Do sada izneseno predviđa terminološki izričaj pravila o opisima utjecaja na okoliš iz poglavlja 6. Zakona o okolišu koji je [danas] na snazi. Kod razmatranja aktualnog predmeta treba pak obratiti pozornost na to da je općina podnijela zahtjev nedugo prije 1. kolovoza 2005., kad je novi terminološki izričaj *inter alia* članka 7. stupio na snagu. Promjene do kojih je tada došlo, međutim, nisu bile takve da bi prouzročile drukčiju prosudbu glede zahtjeva koji je općina podnijela od one kakva bi bila da je primijenjen raniji terminološki izričaj. Pravila o stupanju na snagu usto su se mogla vidjeti pa je bilo jasno da će promjene imati trenutačni učinak, uključujući postupke u tijeku, te da će se postupak izravno nastaviti sukladno novim odredbama (prijedl. 2004/05:129 str. 85).

Glede opisa utjecaja na okoliš koji je dostavila općina, za početak se može utvrditi da se procjenjuje kako će projekt, sukladno opisu, imati velik utjecaj na izgled krajolika. Glavna će brana prema procjeni županijske uprave bitno utjecati na okoliš.

Općina je u opisu utjecaja na okoliš navela tri alternativna načina za sprječavanje poplava, a to je pohrana uzvodno od Glasfjordena, povećano istjecanje vode u Byälvenu te izgradnja ojačanog nasipa. Ti su prijedlozi sukladno opisu odbačeni na temelju ondje navedenog [objašnjenja] ili su razmotrena samo pregledno.

Alternativom se predviđa [odgovor na] temeljno pitanje kako na najbolji način ispuniti svrhu planiranih radova, o čemu je bilo riječi tijekom dogovora. Prikaz se odnosi na one okolnosti koje su navedene u trećem stavku poglavlja 6. članka 7. Zakona o okolišu. Sukladno toj odredbi županijska uprava može u okviru postupka dogovaranja postaviti zahtjev da se prikažu i drugi usporedivi načini postizanja istoga cilja. U aktualnom slučaju, koliko je poznato, takva odluka nije bila donesena.

U kojoj je mjeri potreban prikaz alternativnih načina postizanja osnovnog cilja djelatnosti stoga je ponajprije pitanje glede kojega županijska uprava treba zauzeti stav a pitanje ne treba, kad županijska uprava nije donijela odluku sukladno članku 7. trećem stavku, prebaciti u procjenu ispunjava li neki opis utjecaja na okoliš uvjete sukladno članku 7. drugom stavku 4. To ne sprječava da se pitanje alternativnih načina aktualizira pred sudom, no u tom slučaju unutar okvira materijalne prosudbe zahtjeva za dopuštenjem, što se u ovom slučaju i dogodilo.

Od značaja pak za ovu aktualnu prosudbu je činjenica da općina u svojem opisu utjecaja na okoliš nije prikazala nikakve alternative konstrukciji glavne brane s njihovim utjecajem na okoliš, premda se ukazuje na druge mogućnosti kao što je integriranje glavne brane u okolinu uz pomoć primjerice vegetacije ili njezino pažljivije projektiranje. Općina nije obrazložila zašto je isključila druge alternative.

Podnositelji žalbe su kao alternativu konstrukciji brane predložili konstrukciju s mekanim elementima koji se mogu ispuniti. Istraga pokazuje da tehnika s gumenim branama postoji [već] nekoliko godina i testirana je u Norveškoj. Također proizlazi da je rješenje s pokretnim protupoplavnim barijerama i gumenim otvorima razmatrano već tijekom [izrade] predstudije sada aktualnoga projekta. Koliko se može zaključiti iz dokumentacije općinski stav o tome prijedlogu je pak u bitnome iznijet tek na ročištu pred okolišnim sudom.

Općina doduše tvrdi da nije bilo alternative u pravom smislu. Opis utjecaja na okoliš međutim ne potvrđuje dovoljno tu tvrdnju. U svakom slučaju alternativa o elementima za branu koji se mogu ispuniti može se smatrati takvom da ju obuhvaća zakonski zahtjev za prikazom.

Opis utjecaja na okoliš koji je podnijela općina stoga ne udovoljava zahtjevima sukladno poglavlju 6. članku 7. stavku drugom 4 Zakona o okolišu. Nedostatci su postojali već kod podnošenja zahtjeva a odnosili su se na temeljne zahtjeve za opisom utjecaja na okoliš, kad se za aktualnu djelatnost smatra da će bitno utjecati na okoliš. Oni se nisu mogli otkloniti kroz podatke koji su dostavljeni na ročištu pred okolišnim sudom.

Slijedom navedenoga postojala je zaprjeka za razmatranje općinskog zahtjeva od strane okolišnog suda. Stoga ga je trebalo odbaciti na temelju poglavlja 22. članka 2. drugog stavka Zakona o okolišu, ukoliko se nedostaci ne otklone nakon naloga za dopunom. Zakonska je odredba primjenjiva samo pred okolišnim sudom (NJA¹⁰ 2008 str. 748), ali i viši sud, čim nastupi razlog za to, rješava pitanje o tome postoji li zaprjeka za uzimanje predmeta u razmatranje (poglavljje 34. članak 1. Zakona o sudskom postupku).

Na pitanje navedeno u dopuštenju za razmatranje [predmeta pred Vrhovnim sudom] stoga treba odgovoriti na način da opis utjecaja na okoliš koji je podnijela općina nije prihvatljiv uzimajući u obzir pravila iz poglavlja 6. članka 7. drugog stavka 4 Zakona o okolišu, te da razmatranje zahtjeva pred sudovima stoga predstavlja proceduralnu pogrešku čija posljedica treba biti ukidanje njihove presude.

¹⁰ Nepoznata pokrata, op. prev.

Temeljem te prosudbe postoji razlog da se odobri dopuštenje za razmatranje [pred Vrhovnim sudom] ovoga predmeta u ostalim [pitanjima].

Budući da postoji zaprjeka da se razmotri zahtjev koji je podnijela općina, presude sudova se ukidaju a zahtjev se odbacuje.

U odlučivanju su sudjelovali: sudci Vrhovnog suda Gertrud Lennander, Torgny Håstad, Anna Skarhed, Gudmund Toijer (referent) i Stefan Lindskog
Podnositelj izvještaja tajnik: Lars Olsson